

La Revista de l'IES

índex

Editorial	2
Celebracionss	3-4
L'Entrevisita	5
El racó literari	6-11
Notícies	12-13
Sortides	14-16
L'equip de redacció	17
Passatemps	18

Editorial

Aquest curs 2005—2006 s'ha creat un nou departament al nostre institut: el departament de psicopedagogia i orientació. Com a membres d'aquest departament, aquest esdeveniment ha significant l'obertura d'una porta per engegar o iniciar un conjunt d'idees i projectes que volem tirar endavant per tal de millorar l'atenció a la diversitat de l'alumnat del nostre centre. Ha estat una oportunitat per millorar i per això ens hem posat a treballar de valent.

Habitualment, treballem amb grups reduïts d'alumnes que requereixen una atenció més individualitzada i aprofitant aquests espais de treball hem iniciat aquest petit projecte de revista que esperem es converteixi en un futur gran projecte.

L'objectiu d'aquesta revista és el de tenir un espai comú en el que pugui participar tot l'alumnat i professorat del centre.

El nom de la revista és provisional perquè està per decidir, ja que volem que sigui tot el centre el que参与 en aquesta decisió. Per aquest motiu, esperem que el curs vinent puguem trobar-li un nom amb el que tots ens sentim identificats.

Esperem que el nostre treball us serveixi per passar una bona estona i per informar-vos del que ha passat i del que s'ha fet al llarg d'aquest darrer trimestre al nostra institut.

Departament de psicopedagogia i orientació.

“Poc s’apren amb la victòria I molt amb la derrota”
Proverbi japonès

La nostra tasca és molt variada i consisteix bàsicament en fer una part de docència, principalment en les àrees que es consideren un instrument bàsic per tal de facilitar l'adquisició de les competències bàsiques. Es tracta que l'alumne se sàpiga desenvolupar amb normalitat davant les demandes de la vida quotidiana.

D'altra banda, també oferim una atenció i orientació individualitzada als alumnes que ho necessiten.

I, per últim, oferir un suport al professorat en l'orientació d'estratègies organitzatives i didàctiques per a l'atenció de les necessitats educatives de l'alumnat.

Carnestoltes

Durant el carnestoltes d'aquest curs, que es va celebrar el passat divendres 24 de febrer, van haver-hi diferents activitats a l'institut.

En l'apartat de disfresses i actuacions a l'escenari, va haver força varietat i imaginació, dominant les disfresses de grup.

Algunes de les activitats que es van fer són: Grups ballant amb disfresses: roba o gorra. Havien de ballar la cançó que els hi posaven.

Un altre grup de noies disfressades de policies que també van actuar a l'escenari.

Un alumne que va sortir a ballar sol amb roba verda i que també va agradar molt.

Un grup que es va disfressar de monjos i monges.

Un grup que va sortir disfressat de la família Mil Haus.

Un altre que va sortir disfressat de capella exorcista i un altre d'ànima posseïda. L'ànima es torna boja, però l'ajudant del capella la va poder exorcitzar.

Els que vigilaven les portes, anaven disfressats de mosquits.

Per últim, van sortir disfressats de "zorros" un grup de profes amb espases.

D'altra banda, algunes de les proves disputades van ser les següents:

1. Fer una barreja de llimona i taronja amb nata picant que s'havia de beure.

2. En una taula enfarinada, bufant una pilota, fer-la passar pels diferents forats sense farina.

3. Buscar un ou en una barreja de Nesquik i farina.

4. Aguantar en el cap un plat de ketchup i amb la mà un got ple de vinagre i amb els ulls tapats. Thavia de guiar el teu equip pel camí.

5. Explotar globus amb el cul.

6. Donar-se un Petit Suís amb culleres entre dues persones amb els ulls tapats.

Va ser tota una festa. Tots pendents de l'escenari i més d'un va quedar molt brut.

Santi Ruio 1r C i Ruben Pintado 1r C

Guanyadors Carnestoltes 2006

La diada de Sant Jordí 2006

El dia 21 d'Abril a l'institut vam celebrar Sant Jordi. Des de les 9 fins a les 11:00 del matí es van realitzar els disset tallers en els que van participar molts alumnes i s'ho van passar molt bé.

Aquest any per Sant Jordi s'ha treballat el tema de la tolerància i a les tutories s'han fet molts murals i activitats relacionades amb aquest tema.

Aquests són alguns dels tallers de Sant Jordi:

- Operació karaoke: els alumnes van concursar cantant i escenificant..
- Un mural per la tolerància: es va fer un mural per la tolerància amb pòsters i materials que els alumnes havien fet a les classes.
- Taller de guitarra: van tocar cançons de guitarra en diferents estils.
- Punk en directe: va explicar-se com es toca el punk.
- Cuina festiva intercultural: es van fer uns pastissos molt bons i el plat estrella van ser els bunyols de la Carme.
- Amfibis i rèptils: van poder veure de prop i tocar una serp i un camaleó.
- Danses d'arreu del món: tothom va ballar molt.
- Taller de pintura: els artistes van pintar un mural de Picasso.

"La lectura d'un bon llibre és un diàleg incessant en el que el llibre parla i l'ànima contesta"

André Maurois
(escritor francès)

A partir de les 11:30 es va fer l'entrega de tots els premis als alumnes que havien participat en els concursos: literari en les àrees de llengua catalana, llengua castellana i llengua anglesa, "cuina festiva i intercultural" i "operació karaoke".

Els premiats van ser:

CUINA FESTIVAL INTERCULTURAL

1r premi: Hicham Bargach (1r B)
2n premi: Laura Muñoz (1r Batxillerat), Laura Sotomayor (1r Batxillerat) i Cristina Yebra (1r Batxillerat).

3r premi: Carlos Rodríguez

OPERACIÓ KARAKE

Danae Lema Romero (2n B)
Purificación Moreno (2n B)
Laura Miquel (3r A)
Silvia Antenas (3r C)
Estefanía Silvera (3r D)

PREMIATS CONCURS LITERARI D'ANGLES

Guanyadora amb la poesia "Overwhelming" (Amor aclaparador): Machandien Charif Messelmanni (4rt B)
Montse Hueso (prosa)
Anna Maria Argelagós (prosa)
Monica Labella (prosa)
Marina Blanes (prosa)

PREMIATS CONCURS LITERARI DE CATALÀ

1r Premi: Maria Alcoverro Morente (1r B)
2n Premi: Alejandro Mandrión Moreno 1r B
3r Premi: Meritxell Mesa López 1r B i Aitor Pérez González (1r B)

1r Premi: Veronica Couto Antelo 2n
2n Premi: Puri Moreno Vázquez 2n B
3r Premi: Nerea González Jurado 2n E

1r Premi: Mireia del Cubo Comino 3r D
2n Premi: Alba Sánchez Llopard 3r D
3r Premi: Irene Bello Quiñones 3r A

1r premi: Mireia Sánchez Ruiz 4r B
2n premi: Lluís Montes Barahona 4r B
3r Premi: Oriol Cárdenas Torras 4r D

1r Premi: Miriam Dómenec Alonso 1r Btx
2n Premi: Eduard Solé Rosich 1r Btx

1r Premi: Andrea Miquel Massana 2n Btx
2n Premi: Marta Muriel Moreno 2n Btx

PREMIATS CONCURS LITERARI DE CASTELLÀ

1r Premi: Aniola Gutiérrez 1r E
2n Premi: Oscar Carrera 1r B
3r Premi: Alejandro Mandrión 1r B

1r Premi: Rubén Gaona 2n A
2n Premi: Carles García 2n A
3r Premi: Jéssica Serrano 2n A

1r premi: Mireia del Cubo 3r D
2n premi: Aisha Iftikar 3r A
3r Premi: Roberto Fernández 3r C

1r Premi: Anna M. Argelagós 4rt C
2n Premi: Alejandro Hernández 4rt C
3r Premi: Montserrat Hueso 4rt C

1r Premi: Luis Guillén 1r Btx C
2n Premi: Carlos Sánchez 1r Btx T
3r Premi: Rubén Castro, 1r Btx T

ENTREVISTA A XAVIER BATALLER

Els alumnes de 3r B de l'aula oberta han volgut conèixer més a fons l'experiència laboral i professional d'un dels seus professors, Xavier Bataller.

1. Quan temps fa que et dediques a la docència?

Fa uns 15 anys. També em vaig dedicar un parell d'anys a la formació professional.

2. En quants i quins instituts has treballat?

A cinc instituts: Lacetania , San Ramon , Migmón , Gironella , Montserrat Roig

3. Quins estudis has fet?

Formació professional i una enginyeria tècnica d'electricitat electrònica. També vaig estudiar mecànica d'estryuctures.

4. A quina edat vas començar a treballar?

Vaig començar als 14 anys a Textils Bertran i Serra, S.A, com aprenent d'electricista. Vaig treballar-hi fins els 30 anys.

5. Sempre has treballat de professor?

No, he treballat d'electricista i com a tècnic de prevenció de riscos.

6. Com va ser el teu primer dia de feina com a professor?

El meu primer dia de feina com a professor va ser molt dur.

Un bon dia en el que jo estava treballant com a electricista vaig rebre una trucada d'un antic cap oferint-me una feina com a professor de formació professional.

Em donaven poc temps per pensar-m'ho i vaig acceptar i al cap de dues hores ja estava davant d'un grup d'alumnes de quart de formació professional d'electricitat i des d'aquell dia ja han passat 15 anys. Tota una experiència !!

7. Com és la relació amb les teus companys de feina?

Amb uns companys molt bé i amb uns altres la relació és més neutre.

8. És feixuga la teva jornada laboral?

No, no ho és. La meva jornada em passa molt ràpida.

9. Com és la relació amb els teus alumnes?

Bona, tot i que considero que treballen poc.

10. Què és el que més t'agrada de la teva feina? I el que menys?.

El que més m'agrada és donar classe i el tracte amb els alumnes i el que menys les reunions.

Moltes gràcies per la teva col·laboració

Cristian Iglesias i Jonathan Ruiz
(3r Aula Oberta)

El racó literari

En aquest primer número de la revista publicarem els textos i poemes que, el dia de la cel·lebració de Sant Jordi, van rebre el primer premi, en llengua catalana i llengua castellana.

Llengua catalana

LA TOLERANCIA

Com podem explicar que es la tolerància?

És una acció humana que consta en respectar a les persones , que no importen els seus defectes perquè ningú és perfecte : o t'ho creus?

A vosaltres us agradaria que no us respectessin?

Jo crec que no , doncs és el que passa amb les altres persones, aquelles que tenen defectes més visibles que altres i es senten ferides. Hem de recordar que la tolerància és respecte i que si volem el millor ho hem de complir. Jo crec que si apliquem la tolerància a les nostres vides sortirem beneficiats nosaltres i el demés.

La tolerància també consisteix en respectar les opinions dels demés ja que no tothom té les mateixes opinions i també hem de respectar i admetre les diferents maneres de ser perquè hi han moltes i molt diferents.

Hi ha molta gent intolerant per tot el món que a vegades no pensa en les coses que fan o que faran.

Tolerància i respecte un món sense cap defecte.

Maria Alcoverro Morente 1º ESO B

Tan de bo no hagués d'abraçar al no-res
Aquesta nit aparentment tranquil·la.
Tan de bo no semblés tan gran
El llit que a vegades ha semplat tan estret.

No tot és sempre possible ,
Però hi ha moments
En què desitjo amb tota la meva ànima
Que necessitar-te esdevingui sinònim de
tenir-te.

No hi ha un sol múscul del meu cos
Que resti indiferent quan et penso.
Cada segon sense tu és una petita punxada
El dolor de la qual no vull assimilar.

Tan de bo l'aire que respiro
No fos tan gèlid.
Tan de bo la teva càlida presència
L'atenués per sempre més.

Andrea Miquel Massana (2n btx)

SENSE TU

*Ja ha arribat el moment de dir-te que fugis,
No obstant això, m'agradaria que tornessis a aparèixer.
Quan arribis com el sol de cada matinada,
Pensó que mai marxaràs,
Però quan arriba a la tarda freda i el sol desapareix
Per les grans muntanyes nevades
Tu te'n vas, i no tornes.*

*Sempre penso que ho fas per tristesa
O perquè algú et necessita més que jo,
Però el que no saps, és que sense tu, no hi ha tardor.
No hi ha fulles per terra per poder trepitjar,
No hi ha arbres per poder observar,
Ni tan sols hi ha ocells per poder escoltar,
Ja que sense tu, no hi ha vida.*

*L a vida que ens dones és molt important,
Tant important com el cel a la lluna, i el riu a l'aigua dolça
O la terra ferma a les flors d'un jardí tancat.
Però si no tornes, la gent caurà en un món perdut de desgràcies,
Un món sense regles, ajudes i pensaments positius que, a la
Vegada ,Fan infeliç a les persones a qui no envoltes.
Sense tu, **TOLERÀNCIA**, no hi ha pau.*

Mireia Sánchez Ruiz 4rt B

*“Sense tu,
TOLERÀNCIA, no hi
ha pau”*

Que és la tolerància ?

Una ciència
Un intercanvi de vivències
La solució per la pau
Molta paciència
Acceptació dels altres
Un intercanvi d'experiència

La tolerància vol dir respecte
encara que el que escoltis no sigui correcte.
Vol dir cortesia
encara que no tinguis el mateix concepte.

La tolerància és com una ciència
que et fa pensar i et fa treballar la paciència
és allò que et fa comprendre
i que tot escoltant ,un munt de coses pots aprendre.

Què és la tolerància?
Una ciència
Un intercanvi de vivències
La solució per la pau
Molta paciència
Acceptació dels altres
Un intercanvi d'experiències
O potser és un somni?

Miriam Domènech Alonso 1r Btx

LA GOTÀ QUE VA COLMAR EL VAS

La Mar era una nena de cabells rossos i mirada penetrant. Era una noia d'aquelles com poques hi havia: estudiant, treballadora, responsable... per aquest mateix motiu els seus companys reien d'ella, tot i que en el fons l'envejaven. Ella es sentia malament, rebutjada i moltes vegades fins i tot les seves amigues l'havien deixat de banda pel que podria dir la gent si estiguessin amb ella.

Anava a tercer curs de secundària, es trobaven en el segon trimestre quan va arribar una nena nova, es deia Kyoko, era japonesa i havia vingut a viure a Barcelona per a una vida millor per a la seva família. Tothom se la mirava de mala manera, com si fos alguna cosa estranya, vestia bastant malament, es podia deduir que a casa seva escassejaven els diners.

La Mar es sentia molt desgraciada pel fet de ser ignorada i rebutjada però va poder observar que no estaven en el pitjor dels casos, la Kyoko no s'havia parlar perfectament l'espanyol, reien d'ella, la Kyoko s'equivocava en alguna cosa, reien d'ella; sempre reien d'ella fes el que fes. La Mar va començar a pensar en que aquella nena no era humana o alguna cosa estranya, sempre es mostrava indiferent a tot els comentaris ofensius <<jo sóc ella i no tornava més per aquí >> pensava contínuament la Mar, cada cop que li feien alguna mala passada; però no era així, la Kyoko si que tornava a l'escola, dia a dia, amb més entusiasme cada cop, per aprendre, per esforçar-se més, per aconseguir allò que en el seu país no havia aconseguit, aprofitant tots els moments, per créixer, com a persona. Per aquest fet, tot i que mai s'havia relacionat amb ella, la Kyoko s'havia guanyat l'admiració de la Mar. Es per aquest motiu que la Mar va seguir sent ella mateixa i va deixar de pensar en el que pensava la gent, ella feia el que volia i ningú més li trauria mai el seu pensament i la seva opinió.

A l' hora del pati, un dia d'aquells que les classes són d'allò més entretingudes, la Mar va poder veure a la Kyoko en un banc del pati, estava sola, va fixar-s'hi més, la nena plorava. La Mar no va saber que fer, es sentia malament. Es sentia com tota ella es derruïs a l' hora, ja que havia observat que tota la seva admiració per la japonesa s'esvaïa. No va voler creure el que veia, no va fer -ne cas i va continuar la seva hora del pati. Aquests dies la Mar s'havia fet d'allò més coneguda al institut, se la coneixia com aquella noia que passa de tot, no era així, a ella tot l'importava, i molt, però el succeït fins ara l'havia fet comprendre que per sobre de tot, has de ser tu mateix. Ara la Mar era una noia popular, amb moltes amigues i fins i tot noies que volien festejar amb ella.

Un dia va arribar la gota que va calmar el vas, estaven a classe, feien un exercici de socials sobre la democràcia, la Kyoko va donar la seva opinió, tothom va negar-la tot i que era una opinió molt bona i coherent, l'havien rebutjat pel simple fet de que l'havia dit ella. La Mar se la mirava sense dir res, en arribar l' hora del canvi de classe la Mar va sortir un moment a la classe del costat, anava a per un llibre de la signatura següent, Català, que precisament l' ensenyava la seva tutora. Va sentir un fort guirigall a la seva classe, va anar cap a ella i va veure una gentada en rotllana, que ni tan sols cabia dintre de la classe, va entrar ràpidament i va poder observar al mig de la rotllana... la Kyoko, a terra, amb un munt de brossa per sobre, una colla de nens i nenes davant dient-li de tot, la demés gent tota reia. La Mar va anar corrents, la seves amigues la van detenir, si feia allò que totes sabien que anava a fer, tot el que havia aconseguit fins ara en el seu nivell social aniria a "norris"; ella també ho s'havia tot i així es va desempallegar de les seves amigues i va creuar tota la gentada, sense pensar el que passaria a partir d' ara, tant li donava. Va arribar a on es trobava la Kyoko, la va agafar, la va netejar una mica amb la mà i després de dir-li quatre coses a tota aquella gentada, única cosa de la que li va saber greu per haver-se posat al mateix nivell d'aquella gent, va agafar a la nena i se la va endur.

La classe estava a mitges, van arribar a classe la Mar i la Kyoko, la mestra ja coneixia el succeït, li havien explicat les amigues de la Mar, van entrar i es van situar al seu lloc, tothom se les mirava bocabadats. La tutora va informar a les dues de que la classe de llengua catalana s'havia suspès per a elegir un nou integrant del consell escolar, per apuntar-s'hi s'havia de presentar i respondre unes preguntes. La Mar es va voler presentar, en unes de les preguntes va sortir que és el que més aprecies d'aquest món i que t'agradaria que tot el món efectués a aquesta pregunta la mar va respondre molt clarament, deixant bocabadat a tothom, "el que més aprecio en aquest món és la tolerància mestra, crec que a molta gent li manca, fins i tot em podria arribar a incloure a mi mateixa, respecteu i accepteu el que fan i pensen les altres persones, tot i que sigui diferent del que feu o penseu, si us plau. No ho dic per un bé per mi, ho dic per un bé comú." Ningú va dir res, van quedar bocabadats. La mestra va aplaudir i per primera vegada la Mar va poder veure a la Kyoko somriure, se la mirava, tenia un somriure preciós. Ara la Kyoko és una nena més, s'ho passa bé amb tothom, perquè la respecten sent com és. Trobeu que la Kyoko podria haver aconseguit això tota sola? Jo, sincerament, crec que no. Per això reflexioneu, la tolerància no només és un bé per un mateix, és un bé per a tots, un bé per al món.

Verónica Couto (2n d'ESO)

Reflexió

Busco al meu interior
No sé què espero trobar
Un raig de claror
Alguna cosa m'ha d'inspirar

Un any més
A l'abril una poesia
Però no trobo res
Res no m'omple d'alegria

La boira m'ofusca la ment
No m'agrada el que succeeix
Tot em sembla malament
De vegades la societat retrocedeix

No he escollit encara el tema
Però no és el més important
El cap ja em crema
A una conclusió he arribat ...

Llengües que desapareixen
Disconformitat
Uns fan patir i alters pateixen
Què passa i a la humanitat?

Potser he d'aprendre a ser feliç
Si tu ho ets, jo ho sóc
Deixaré enrere la vida gris
Em costarà poc

“Viu I deixa viure”
Això sí hem sembla just
Respectar, plorar I riure
Recorder el que has vistut ...

Molts cops sentiré que tot va bé
He trobat el què buscava
Ara el que vull ja ho sé
Era el meu cor qui parlava ...

Mireia del Cubo 3r D

Llengua castellana

La tolerància

¿cómo definir la tolerancia?
Si no la veo reflejada,
No se relaciona con la ignorancia
Y en mi mente no está grabada.

Por los municipios no la encuentro
Y ya nadie la practica
Como si fuese un espejismo
Pero que en todo se implica.

Nunca está de más,
Debería ser omnipresente
Para no volver atrás
Un día puede que atente.

Tanto negros como blancos ,
Pequeños o grandes,
Altos o bajos,
Entre ellos tú te escondes.

Es el respetar ,
es la educación,
es no malgastar
es la evolución...

Mireia del Cubo Comino

Había una vez en una clase de segundo de la ESO , tres chicos que se llaman , Deco ,Javi y Puyol. Los tres eran muy amigos , siempre salían juntos con la bici a la montaña casi siempre iban a Corbera a comer juntos.

Era un lunes cualquiera , cuando a los alumnos de segundo les tocaba castellano y el director junto a un niño de Camerún, entraron en clase. El niño se presentó, se llamaba Samuel Eto'o.

Toda la clase le miraba mal. El niño fue caminando por el pasillo para sentarse en su pupitre con la cabeza baja.

En el recreo Deco, Javi y Puyol contemplaban como Samuel Eto'o dominaba el balón con los pies y con la cabeza. Así que Deco, Javi y Puyol se acercaron y le dijeron si quería ser sus amigos y jugar juntos. Samuel Eto'o, aceptó. Y desde ese día, Deco, Javi, Puyol y Eto'o, hicieron un pacto de ser siempre amigos pero había un problema, todos los compañeros de clase no querían a Eto'o , entonces Deco, Javi y Puyol ,les contaron al resto de la clase que Samuel Eto'o era muy bueno jugando a fútbol , y desde entonces la clase se lo miro y todos se sintieron apenados por no ser su amigo desde el principio y toda la clase le pidió disculpas a Eto'o , que él dijo:

¡¡DISCULPAS ACEPTADAS!!
Y desde entonces todos fueron muy amigos.

Rubén Gaona 2n A

Llengua castellana

LA TOLERANCIA

Yo creo que la tolerancia es muy importante: el respeto a las opiniones ,ideas o actitudes de las demás personas aunque no coincidan con las propias; la tolerancia es indispensable para el entendimiento mutuo. A veces hay que admitir o permitir un hecho que no gusta o no se aprueba del todo sin que eso merme nuestra libertad personal; pero en eso consiste la tolerancia: en respetar a las personas, su punto de vista y su actitud aunque no coincida con la nuestra; se ha de tolerar hasta que no disminuya nuestra capacidad de movimiento dentro de los límites legales; ha de quedar claro hasta que no disminuya nuestra capacidad de movimiento dentro de los límites legales; ha de quedar claro hasta que punto llega la libertad de una persona y hasta qué punto llega la de otra. La tolerancia es muy importante para la convivencia.

Aniol Gutiérrez, 1r E

PIEDRA DE LOS OLVIDOS

Piedra de los olvidos

Estoy sentado en esta piedra de los olvidos

Observando las nubes ir y venir

Naufragando mis voces en una sensible melodía
en mis pensamientos abro un abismo de versos correlativos
como loco grito a lo lejos en un ambiente sombrío y silencioso
trato de escuchar mis gritos desencadenados y frustrados
profanando la paz en mi mente aturdida

trato de buscarte hechicera de memorias que se oculta tras el día

a veces recuerdo que aún estás en mis pensamientos

te siento en el alma y en el cuerpo no lo sé, estaré desnudo

en un mundo desahuciado tiritando en mis pupilas

olvido, olvido, eso es lo que espero en esta piedra

que ahora se enfriá bajo el despertar de las mañanas

con un aliento de soledad que arremete mis miradas

en el borde del peñasco observando el cielo y un grito enmudecido

mi quietud atropellada por mis ansias

ella, que me toca el alma con un suspiro

me enreda del deseo, el desaire a mi mismo sin preguntas

ignoré el que más de su aliento, un ventarrón que no lleva compasión

ella, la rueda a quien jugué seduciendo mis noches

hundido en las profundidades del éxtasis

¿Por qué es tan difícil? Vivir sin huellas

una inmadura piedra llamada olvido

aquella que fulminó en la dureza del pasado

matando los prejuicios que corroí mi ambiente

para olvidar un recuerdo la vuelvo tan dura como ella misma

la piedra de los olvidos.

Luis Guillén Calderón 1º Bachillerato

No creo merecerme esto

Las palabras, rotas, los sentimientos, heridos y los sueños se esfumaron, como desaparece el humo, dejando tan solo cenizas.

Otra vez estoy llorando, tirada en la cama, con el cuerpo lleno de morados y heridas. Me has dejado casi moribunda. ¿Y dónde te encuentras ahora? En el bar, con tus amigotes de siempre, alardeando de tu "mano de héroe".

Volverás tarde, con unas copas de más, y no aceptarás que te dirija ni una palabra. Yo me mantendré callada, ahogando mi dolor, y durante más de una semana, no serás capaz ni de mirarme a la cara, por culpa de los moratones que me regalaste.

En un momento, tan sólo un instante, he oído la puerta que se abría, anunciando que tu cuerpo había llegado, aunque tu conciencia estuviera bien lejos. Pero yo me hago la dormida, para que no me vuelvas a pegar. No quiero que vuelvas a deformar mi cara, ni que me aprietas efusiva mente el brazo con tu áspera mano. No deseo que vuelvas a medir tu fuerza en mí, no me lo merezco.

Esperaré, esperaré hasta antes que lleguen los primeros rayos de sol del día, para que tú estés profundamente dormido y yo me pueda camuflar en el silencio y en la oscuridad del final de la noche .

Ha pasado más de un mes. Por fin conseguí vivir lejos de ti. Las heridas ya se fueron, los morados se evadieron, pero en mi corazón perdura una brecha mucho más profunda y difícil de curar: el miedo, la angustia, el sentir que el corazón salta fuertemente cuando te recuerdo.

¿Es justa esta vida? ¿Es justo sentir esto? Pero, a pesar de todo, te sigo queriendo y sé que lo seguiré haciendo cuando nazca mi pequeño. ¡Pobrecito hijo mío! ¿Qué le diré cuando note que no te ha conocido? Aunque por otra parte, tu figura de padre no es un buen ejemplo que él deba seguir.

Sólo espero que mi niño no se parezca nada a ti, para que su futura mujer, no sufra como yo; no padezca el mismo pesar y miedo dentro de su corazón. Eso

será lo primero que le pienso enseñar, a que no hay que pegar, sino dialogar, sea cual sea su particularidad. La TOLERANCIA, querido, algo de lo que careces y nunca aprenderás, que hizo que estando lejos, desperte cada noche de una pesadilla que tu protagonizas.

46 Edición del Concurso Nacional de Redacción.

Durante la pasada mañana del sábado 25 de marzo, siete alumnos de nuestro IES se presentaron al Concurso de Redacción patrocinado por la marca Coca Cola con ilusión y deseos de participar, tal y como viene ocurriendo desde hace algunos años.

El acto tuvo lugar en Manresa, y el lema del concurso de Redacción trataba sobre el “Ocio Activo y Saludable”. La situación que nuestros participantes tuvieron que imaginar fue “Aquel día en que se es... horas pudieron escribir todo

tropeó la tele...” y durante dos lo que se les pasó por sus mentes.

Pues bien, este próximo jueves 1 de junio, Irene de ESO E, se disponía a recoger uno de los premios de la presente edición en compañía de sus padres y amigos.

Ha sido toda una sorpresa para ella, que algo escéptica ante la recompensa, pero el hecho es que cincuenta mejores de toda España. Todos le desean suerte y de que su nombre y de que un brillo especial en su

Fotografía de todos los alumnos participantes junto con los profesores acompañantes.

mo jueves día 1 de junio, Balmaseda, alumna de 2º de ESO E, se disponía a recoger uno de los premios de la presente edición en compañía de sus padres y amigos.

Ha sido una sorpresa para ella, que algo escéptica ante la recompensa, pero el hecho es que cincuenta mejores de toda España. Todos le desean suerte y de que su nombre y de que un brillo especial en su

Aquel día en que se estropeó la tele

Nunca me había dado cuenta de la cantidad de cosas que se pueden hacer en un día. Y más si es fin de semana. Normalmente pasaba el sábado en casa haciendo nada. De la tele al sofá y del sofá a la tele. Pero ese sábado iba a ser diferente.

Llevaba un par de horas viendo la televisión, cuando de pronto, todas aquellas imágenes se convirtieron en un punto blanco en el centro de la pantalla.

Mi padre, después de intentar encenderla de diferentes formas, concluyó: la tele se ha estropeado. No sabía qué hacer, daba vueltas y vueltas pensando en alguna cosa, pero a la vez, en nada. Podía salir, pero no me apetecía; de hacer deporte, ni hablar. El ordenador lo tenía aborrecido ... qué podía hacer...

Muerto de aburrimiento recordé que en el armario de mis padres había un pequeño baúl cerrado con llave. Nunca antes había tenido interés por él, pero ... Lo saqué del armario e intenté abrirlo, pero no podía. Lo volví a intentar una vez y otra y otra pero nada.

Al final, la desesperación y la impaciencia me hicieron preguntarle a mi padre cuál era su contenido. Él, con una amplia sonrisa, sacó una llave del cajón de su mesita de noche y abrió aquel misterio baúl. Una sensación de decepción me inundó al ver su contenido, estaba lleno de libros. Pero mi padre me invitó a que rebuscase un poco.

Busqué y apareció un libro con un título que me sonaba de algo. ¡Ah! Era la película que daban esta noche en la televisión!

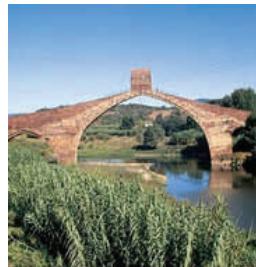
Decidí cogerlo y, sin mucha ilusión, empecé a leer. Aquella sensación fue aumentando, tanto que se convertía por momentos en intriga y alegría. Estaba tan enfrascado en mi lectura que cuando mi padre subió a comunicarme que la televisión funcionaba de nuevo, ni siquiera lo escuché.

Capítulo tras capítulo, iba descubriendo que aquello que anteriormente me había decepcionado ¡era algo que me encantaba!

Desde ese día mis sábados son diferentes. Los dedico a la lectura. Y ¿sabéis qué? Que me ha apuntando a un club deportivo. Un sábado salí por la mañana con mi padre y nuestras bicis y ha descubierto que ¡me encanta el deporte!

Ese día cambio mi vida. Mi madre siempre me había dicho que "mal hace quien nada hace", ahora la comprendo. ¿Quieres comprenderlo tú? Pues experimenta con nuevo ocio, pero recuerda que es mejor que sea activo y sobretodo saludable. La tele está bien, pero contrólala o te acabará controlando ella a ti.

Sortida a Martorell

Imatge del pont del diable

L'alumnat de l'Aula d'Acollida i els alumnes de 1r d'ESO atesos pel Toni Puimedon a les àrees instrumentals van fer una sortida a Martorell el 7 de febrer.

Van començar la visita a la Vila de la ciutat entrant pel Pont del Diable.

Caminant pels seus carrers van observar els famosos esgrafiats martorellencs.

L'activitat central d'aquesta sortida es va realitzar a **L'Enrajolada, Casa Museu Santacana**, on després de visitar el museu van participar en un taller de rajoles, dibuixant i pintant diversos oficis tradicio-

nals.

L'Enrajola, Casa Museu Santacana, és un dels museus més antics de Catalunya (1876), recull la col·lecció de Fran-

cesc
San-

tacana, que conté una gran varietat de rajoles i ceràmica decorada.

Imatge de la fàbrica Solvin

El dia 9 de març els alumnes de tercer i quart de l'aula oberta vam visitar la fàbrica Solvin de Martorell que produeix PVC (policlorur de Vinil), el plàstic de major ús i presència en els objectes que ens envolten i és on té el seu origen el 60% del PVC que es produeix en l'estat espanyol. El PVC s'utilitza en diversos sectors com:

Construccions (tuberíes, perfils de finestres, cobertes, cabellut,...)

Automació (tapisseries,...)

Decoració (cortines de bany, adhesius, paper pintat,...)

Agricultura (hivernacles, rec...)

En embalatge, joguines, roba i calçats.

Medicina(borses de sang i xerricat, tubs, guants quirúrgics, bosses per dialisis.

A la visita vam apreciar la gran seguretat que tenen les instal·lacions i com els treballadors van vestits amb casc, ulleres, tampons per les oïdes per la necessitats de protegir-se. Vam estar dins de dues sales de control de màquines on hi havia grans ordinadors i moltes cameres de vigilància. Tots els treballadors de la fàbrica ens van tractar molt bé i al final de la vista ens van convidar a un aperitiu molt bo.

Viatge a Peñiscola

Com cada any, els alumnes de 4rt d' ESO han realitzat el viatge de final de curs. Aquest any van viatjar a Peñiscola els dies 3,4,5,6 i 7 d'abril. Els alumnes s'ho van passar molt bé i van estar molt còmodes allotjats al Gran hotel Peñiscola!!

Allà van realitzar moltes excursions, una d'elles, la que els va agradar generalment a tots els alumnes va ser la sortida a la Ciutat de les arts i la ciència i l'oceanogràfic de València. Els alumnes van veure més de 5.000 espècies d'animals.

Núria Bou (4rt B)

Embotelladora de coca-cola

El martes día 9 de mayo, los alumnos de segundo de ESO fueron a visitar la gran embotelladora COBEGA. Lleva 120 años trabajando en embotellamiento para la compañía coca-cola .

La visita a la fábrica fue gracias al concurso anual de la coca-cola, en el cuál se hacen redacciones i después hacen eliminaciones, hasta que se escoge un ganador. Por participar en el concurso nos regalaron una visita a la fábrica y una alumna de segundo, de nuestro instituto, está entre las cincuenta mejores.

Nos mostraron un video de la historia de la coca-cola: quien la había inventado, quien la había dado a conocer y como había progresado su estudio. El 5 de mayo de 1886 John Pemberton, un veterano farmacéutico de 54 años del ejército norteamericano idea la fórmula de la coca-cola basada en el vino Mariani en la que sustituyó el vino por extracto de cola y le añadió cafeína para hacerla una bebida sin contenido alcohólico. Primero era un jarabe para el dolor de cabeza y tan solo se vendía en farmacias, pero al cabo de unos años empezó también a venderse en bares. En España no llegó hasta el año 1953 por la dictadura.

En la fábrica se pueden ver dos sectores: uno en la planta baja que es donde trabajan en la fabricación de botellas y otro donde se hacen las mezclas de los ingredientes para la coca-cola (aunque el ingrediente principal es el jarabe, la composición del cual solo la saben dos personas en el mundo).

En la fábrica tienen dos horarios: el de invierno, que se trabajan las 24 h al día de lunes a sábado, (tres turnos de 8h). En verano trabajan toda la semana porque es cuando la gente bebe más Coca-cola al ser una bebida tan refrescante.

La visita fue una experiencia nueva ya que nunca habíamos visto una fábrica por dentro.

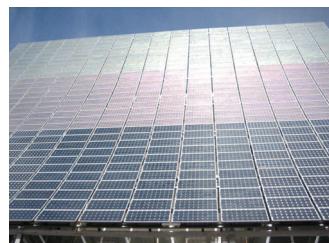
Jesica Serrano , Raúl Martín , Carles García Lara , Aitor Calle , Virginia de Miguel Felguera (2n A)

Museo de la Ciencia y de la Técnica de Cataluña

El pasado siete de marzo de 2006, los alumnos de segundo de ESO de nuestro instituto realizaron una visita al Museo de la Técnica de Terrassa, donde pudieron ver la Fachada fotovoltaica ubicada en el edificio contiguo al museo, así como un vehículo diseñado por estudiantes de la UPC igualmente con paneles fotovoltaicos para aprovechar la energía solar.

Además, supieron que el Museo se beneficia por partida doble de la energía de la fachada, pues toma la que necesita y la sobrante la vende a buen precio.

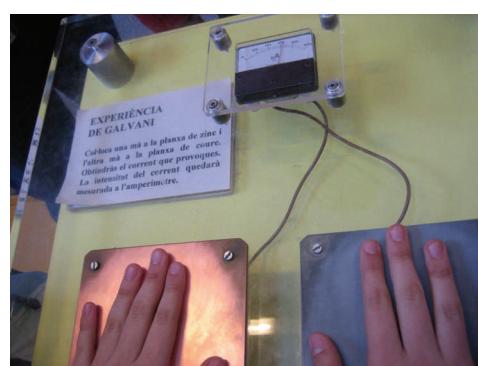
Más tarde recorrieron junto a varios profesores diversas exposiciones como la dedicada a los transportes, que gustó mucho a los alumnos.

"Els grans coneixements engendren els grans dubtes"
Aristotil

La fachada de células fotovoltaicas de silicio es una de las más grandes de Europa dentro de un núcleo urbano. Nuestros alumnos aprendieron que el silicio es un buen conductor de electricidad y que la energía solar, no contaminante, es una de las formas que tenemos de respetar el medio ambiente.

Los alumnos también visitaron la exposición dedicada a los vehículos históricos. Se exhibían coches y motocicletas clásicas, así como una colección de bicicletas.

Finalmente pudieron disfrutar de tiempo libre en un parque cercano donde almorcizaron a su gusto.

L'equip de redacció

Us presentem el nostre equip de redacció

Nom: José Antonio Fernández

Edat: 16 anys

Aficions: La música flamenca

Nom: Emilio Jose Gallardo

Edat: 16 anys

Aficions: El fútbol

Nom: Anabel Bravo

Edat: 15 anys

Aficions: La música

Nom: José Antonio Horrillo

Edat: 16 anys

Aficions: Les motos

Nom: Jonathan Ruiz

Edat: 16 anys

Aficions: El fútbol

Nom: Cristian Iglesias

Edat: 15 anys

Aficions: El fútbol

Nom: María Pérez

Edat: 15 anys

Aficions: La música

"En la ment dels alumnes hi existeixen infinites possibilitats"

Donem les gràcies per la seva col·laboració als professors/es: David Tello, Isabel Bodego i Daniel Sobrino i a tots els alumnes de primer, segon, tercer i quart d'ESO que han fet possible la publicació del nostre primer número de revista.

Els passatemps

Els orígens del sudoku

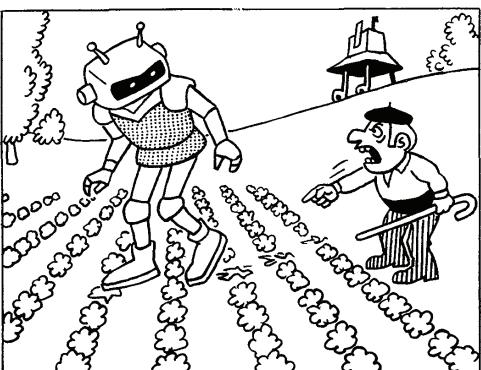
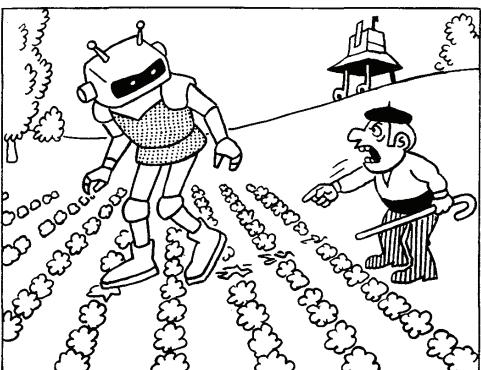
Ja s'havia popularitzat al Japó l'any 1986, i es va donar a conèixer en l'àmbit internacional fa poc temps. De fet, l'any 2005 va captar l'atenció internacional.

Al Japó va ser presentat a la revista mensual *Nikolis* amb el títol: *Suji wa dokushin ni kagiru*, que es pot traduir com “*Els números han d'estar solters*”. Més tard el nom va ser abreujat a “sue-do-koo” (su=número / doku= solter). Es pronuncia “sudoku”.

L'objectiu del joc és que cada regió o línia horitzontal o vertical tingui tots els números de l'1 al 9. Però no s'ha de repetir cap xifra en una mateixa filera, columna o quadricula... ¿fàcil o difícil?... La resolució del problema requereix paciència i dots de lògica.

1	8	3			9			5
	2	6	8			3	9	
7				5		1		
					3	6	7	8
			2		1			
	5	4	9	7				
		7		9				2
	1	2			7	5	4	
4			1			8	7	9

Les set diferències

Practiquem l'anglès !!

Find These words:

Ballons, Clearance, jacket, Ornamentation, blackboard, compose, juxtaposition, pokemon, candles, elephant, movie, problematic.

C	I	T	A	M	E	L	B	O	R	P	O	C	N	E
V	N	D	L	I	N	K	I	C	F	E	V	B	P	L
T	O	R	I	E	O	Q	F	Z	E	B	M	A	P	E
A	I	A	O	H	I	N	F	V	I	V	U	G	C	P
J	T	O	K	Y	T	G	R	R	V	V	W	E	L	H
B	I	B	E	S	A	W	Y	E	O	J	R	X	E	A
A	S	K	D	N	T	V	X	G	M	C	E	Q	A	N
L	O	C	U	S	N	P	O	K	E	M	O	N	R	T
L	P	A	H	B	E	D	L	C	C	S	R	B	A	A
O	A	L	A	N	M	L	H	H	O	V	E	F	N	B
O	T	B	Y	C	A	E	D	S	Z	M	R	Y	C	N
N	X	F	P	Q	N	B	F	N	B	H	P	U	E	L
S	U	G	K	S	R	M	N	T	A	Q	S	O	N	X
L	J	J	X	O	O	X	P	I	R	C	P	N	S	R
Y	J	T	U	S	V	T	E	K	C	A	J	T	C	E

L'equip de redacció us
desitja BON ESTIU !!!!!

